

Sygn. akt III RC 283/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodnicząca : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Nowosielska

Protokolant : sekr. sąd. Małgorzata Baur

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ż. (1)

przeciwko małoletniemu I. Ż. zastępowanemu przez matkę M. G.

o obniżenie alimentów

I . umarza postępowanie w zakresie żądania za okres do dnia 30 listopada 2017 roku ;

II . oddala powództwo w pozostałej części .

Sygn. akt III RC 283/17

UZASADNIENIE

W pozwie , wniesionym dnia 17 maja 2017 roku , powód M. Ż. (1) domagał się obniżenia alimentów na rzecz małoletniego pozwanego I. Ż. reprezentowanego przez matkę M. G. z kwoty 1.500 złotych miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie począwszy od czerwca 2017 roku. W uzasadnieniu wskazał, że od chwili zasądzenia alimentów w poprzedniej wysokości po jego stronie nastąpiły zmiany, pozwalające na korektę wysokości świadczenia. Zmniejszył się dochód z prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej, zwiększyły się koszty tej działalności i koszty własne. Obecnie firma znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Pomimo posiadanego orzeczenia o niepełnosprawności w związku ze schorzeniami kręgosłupa aktualnie wykonuje prace fizyczne w firmie, ponieważ nie zatrudnia pracowników. To zmniejszyło jego dochody i ograniczyło jego możliwości zarobkowe. Nadto powód po pierwszym i po drugim rozwodzie musiał kupić na raty wyposażenie do domu. Powód poza małoletnim pozwanym, ma też na utrzymaniu dwudziestoletnią córkę M. Ż. (2). Podkreślił, iż spotyka się z synem I. dwa razy w tygodniu we wtorki i czwartki oraz w niektóre dni w weekendy. Wówczas zaspokaja wszystkie potrzeby małoletniego pozwanego, spędza z nim przyjemnościowo czas i kupuje jemu prezenty.

W piśmie procesowym , stanowiącym odpowiedź na pozew przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego – M. G. – domagała się oddalenia żądania w całości . W uzasadnieniu podnosiła , że powód nie wykazał , aby jego sytuacja materialna uległa pogorszeniu , aby jego możliwości zarobkowe uległy znacznemu pogorszeniu . Podniosła , że już w dacie ustalania dotychczasowych alimentów na rzecz syna powód posiadał szereg zobowiązań kredytowych , zaś zaciąganie nowych , zwłaszcza w 2016 roku , nie może odbywać się z pokrzywdzeniem małoletniego pozwanego . Nadto powód nie podjął kroków w kierunku zrestrukturyzowania posiadanych kredytów z wydłużeniem okresu ich spłaty a wywiódł żądanie . Argumentowała , że firma powoda rozwija się , co znalazło odzwierciedlenie na stronie internetowej . Poza tym , konkubina powoda i jej synowie powinni również uczestniczyć w kosztach utrzymania domu , w którym zamieszkują . Również nie powinny być brane pod uwagę koszty utrzymania 3 lub 4 samochodów powoda , bowiem są one wykorzystywane do prowadzonej działalności gospodarczej . Wskazała , że koszty utrzymania pozwanego oscylują

w kwotach po około 2200 złotych miesięcznie , z czego powód pokrywa około 70 % , co jest uzasadnione także ilością czasu poświęcanego dziecku na osobistą opiekę – średnio 2 razy w tygodniu przez kilka godzin . Argumentowała , że jej dochody wynoszą około 2000 złotych miesięcznie , z czego na swoje utrzymanie przeznaczają kwoty po 1350 złotych miesięcznie , zaś z pozostałej kwoty musi utrzymać małoletniego pozwanego .

Na rozprawie dnia 08 listopada 2017 roku M. Ż. (1) zmodyfikował żądanie odnośnie terminu, od którego żąda obniżenia alimentów. Wniósł o obniżenie alimentów poczynając od dnia 01 grudnia 2017 roku, natomiast w pozostałym zakresie cofnął pozew.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego I. M. G. - na w/w rozprawie wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu, a w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił , co następuje :

Powód związek małżeński z M. G. z domu G. zawarł w dniu 12 marca 2011 roku. Z tego związku stronom urodził się dnia (...) syn I. Ż.. Było to drugie małżeństwo powoda . Pierwsze – zawarte z W. Ż. - zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 29 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt VC 1133/09 . Z tego małżeństwa powód ma córkę M. Ż. (2) , urodzoną dnia (...).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt VC 438/15 rozwiązano przez rozwód związek małżeński M. Ż. (3) i M. Ż. (1). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim I. Ż. powierzono obojgu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania dziecka przy matce. Kosztami utrzymania małoletniego I. Ż. obciążono oboje rodziców i zasądzone od powoda M. Ż. (1) na rzecz małoletniego syna I. Ż. alimenty w kwotach po 1.500 złotych miesięcznie, płatne do rąk pozwanej M. Ż. (3) do dnia 10 każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności każdej z rat.

W tamtym czasie strony nie zamieszkiwały razem od 20 marca 2015 roku , M. Ż. (3) wyprowadziła się od powoda razem z synem I. .

Powód M. Ż. (1) liczył 43 lata. Był przedsiębiorcą. Prowadził działalność gospodarczą – firmę (...), z której uzyskiwał średni dochód w wysokości około 9.000 złotych miesięcznie. Zatrudniał jednego pracownika. Mieszkał samodzielnie w E. przy ulicy (...), gdzie także prowadził działalność gospodarczą . Opłaty mieszkaniowe określił na kwoty po około 500 zł - 600 zł miesięcznie. Ponadto uiszczał raty zobowiązań kredytowych w następujących kwotach miesięcznych: 3.000zł – na zakup domu, 1.000zł – na samochód oraz drobne kredyty za zakup mebli. Poza małoletnim synem, miał na utrzymaniu córkę z pierwszego małżeństwa, będącą w klasie maturalnej, na którą płacił alimenty po 1.000 zł miesięcznie.

Z kolei M. Ż. (3) liczyła 35 lat. Miała wyższe wykształcenie. Po urlopie macierzyńskim i rodzicielskim pracowała w Jednostce Wojskowej (...) przy ulicy (...) w E. na stanowisku instruktora. Otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.500 złotych netto miesięcznie. Od marca 2015 roku mieszkała wraz z synem w dwupokojowym własnościowym mieszkaniu w E. przy ulicy (...). Zakup tego mieszkania został częściowo sfinansowany z kredytu zaciągniętego przez M. Ż. (3), którego miesięczna rata wynosiła 500 zł. Dodatkowo kwotę 100.000 zł matka małoletniego I. otrzymała w dniu 19 lutego 2015 roku w formie umowy darowizny przeznaczonej na zakup mieszkania od M. Ż. (1). M. Ż. (3) nie miała zaległości w opłatach za mieszkanie, które wynosiły około 800 zł miesięcznie.

Małoletni I., który miał piętnaście miesięcy, dzielił pokój z mamą. Miał alergię na mleko. Był karmiony mlekiem modyfikowanym. Miał wykonane badania i szczepienia stosownie do wieku. Był pampersowany, ząbkował, jeszcze nie chodził.

Małoletni miał kontakt z ojcem w miejscu zamieszkania jego matki i w jej obecności.

M. Ż. (3) po rozwodzie, powróciła do nazwiska rodowego. Obecnie nosi nazwisko (...).

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2017 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Elblągu w sprawie o sygn. akt RC 792/16 , zasądzono od M. Ż. (1) na rzecz M. Ż. (2), poczynając od dnia 30 grudnia 2016 roku, alimenty w podwyższonej wysokości po 1.800 złotych miesięcznie. M. Ż. (1) od powyższego wyroku wniósł apelację. Sąd Okręgowy w Elblągu wyrokiem z dnia 23 listopada 2017 roku , wydanym w sprawie o sygn. akt V Ca 172/17 , zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób , że w miejsce podwyższonych alimentów w kwocie po 1.800 złotych miesięcznie zasądził od M. Ż. (1) na rzecz M. Ż. (2) alimenty w podwyższonej wysokości po 1.500 złotych miesięcznie.

Obecnie M. Ż. (1) liczy 45 lat. Miał orzeczony lekki stopień niepełnosprawności do 31 października 2017 roku. Był osobą niepełnosprawną od 27-go roku życia. Nieprzerwanie prowadzi tą samą działalność gospodarczą. Zamierzał otworzyć filię swojego przedsiębiorstwa we W.. Aktualnie otrzymuje zlecenia od kuzyna, z których uzyskuje dodatkowo średnio dochód w wysokości 1.500 zł miesięcznie. Według zeznania PIT-36L o osiągniętych dochodach za 2015 rok osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej , po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne , w kwocie 240.969,43zł, co stanowi kwotę 20.080,78 zł miesięcznie. Ponadto w 2015 roku , zgodnie z zeznaniem PIT-37 , uzyskał dodatkowy dochód z innych źródeł w kwocie 5.497,92zł, co stanowi kwotę 458,16zł miesięcznie. Według zeznania PIT-36L o osiągniętych dochodach za 2016 rok, powód osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, w kwocie 220.500,91 zł , co stanowi kwotę 18.375,07 zł miesięcznie. Ponadto w 2016 roku, zgodnie z zeznaniem PIT-37, uzyskał też dochód z innych źródeł w kwocie 769,50zł, co stanowi kwotę 64,12 zł miesięcznie .

Powód nie regulował należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2016 rok. Miał zaległości z tego tytułu na kwotę 38.918 zł wraz z odsetkami za zwłokę w kwocie 196 zł. We wcześniejszych latach podatkowych, też w czasie trwania jego drugiego małżeństwa, zdarzało się , że miał zaległości w tym podatku, lecz nie za cały rok podatkowy, ale za kilka miesięcy. Aktualnie podatek dochodowy od osób fizycznych płaci na bieżąco.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w E. decyzją z dnia 23 czerwca 2017 roku Nr (...) - (...). (...)69.2017, po rozpatrzeniu wniosku M. Ż. (1) z dnia 25 maja 2017 roku, rozłożył zaległość w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2016 rok wraz z odsetkami za zwłokę, w ramach pomocy dla przedsiębiorców (pomoc de minimis), na 10 rat. W uzasadnieniu decyzji organu podatkowego wynika, że powód ubiegając się o powyższą pomoc złożył informacje na formularzu, w którym podał następujące dane: działalność prowadzi od 01 maja 2001 roku, jest mikroprzedsiębiorcą, nie odnotowuje rosnących strat, obroty firmy nie maleją, nie zwiększyła się suma zadłużenia oraz nie ma trudności w zakresie płynności finansowej. Zatrudnia on jednego pracownika, posiada środki trwałe o łącznej wartości bieżącej 122.325,88 zł, a po odliczeniu niezbędnych wydatków związanych z codzienną egzystencją i spłatą rat kredytowych pozostaje jemu miesięcznie do dyspozycji kwota 7.342,39 zł. Naczelnik Urzędu Skarbowego w E. zaznaczył, iż M. Ż. (1) pomimo uzyskiwanego dochodu nie zabezpieczył środków na zapłatę podatku. Dodatkowo organ podatkowy poinformował, że choć powstanie zobowiązania podatkowego objętego wnioskiem powoda nie miało charakteru zdarzeń losowych, to będzie akceptowalnym z punktu widzenia społecznego udzielenie pomocy w formie rozłożenia na raty zaległego zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę. Taka forma ulgi podatkowej nie zwalnia całkowicie podatnika z obowiązku zapłaty zaległości podatkowej, a jedynie ułatwia wykonanie tego obowiązku.

Z przedłożonej ewidencji przychodów za 2017 rok M. Ż. (1) wynika, iż w miesiącach od stycznia do września 2017 roku uzyskał ogółem przychód opodatkowany stawką 3% i 8,5% w kwocie 312.831,56 zł.

M. Ż. (1) nadal mieszka w E. w domu, w którym także prowadzi działalność gospodarczą o powierzchni 350 m² , składającym się z sześciu izb (50 m² domu jest zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej) wraz z konkubiną M. S. (1) i jej synami mającymi 22 lata i 15 lat. Konkubina pracowała na stanowisku sekretarki w szkole podstawowej , następnie pobierała zasiłek rehabilitacyjny w wysokości około 1.100 zł miesięcznie , zaś obecnie jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. Otrzymuje zasiłek w wysokości 900 zł. Dodatkowo pomaga M. Ż. (1) w prowadzeniu firmy. Starszy syn konkubiny M. S. (2) uprzednio pracował za wynagrodzeniem w wysokości 1.500 zł miesięcznie , zaś obecnie jest zatrudniony u powoda w ramach projektu unijnego (powód faktycznie nie ponosi kosztów jego wynagrodzenia) . Od czterech miesięcy M. S. (2) dokłada się do opłat mieszkaniowych i wyżywienia w

kwocie 500 zł miesięcznie . Młodszy syn konkubiny ma 17 lat, uczęszcza do liceum. Konkubina otrzymuje na niego alimenty w kwotach po 300 zł miesięcznie .

M. Ż. (1) prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z M. S. (1) , ponosi opłaty związane z utrzymaniem domu. Miesięczne koszty utrzymania określił na łączną kwotę 15.386,91 zł , w tym na raty kredytów w łącznej kwocie 7329,56 zł miesięcznie , na które składają się następujące kwoty : 2.600zł - na spłatę domu i mieszkania dla pierwszej żony , 850 zł - na remont domu i elewacji , 989,56 zł - na remont domu , 2.000zł - na zakup mieszkania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego , 245zł - na zakup telewizora , 645zł na remont domu . Ponadto do września 2017 spłacał pożyczkę w kwocie po 216 złotych miesięcznie , zaciągniętą przez M. G. w jej zakładzie pracy na remont domu . Utrzymanie domu powód określił na kwoty po 940,34 zł miesięcznie , w tym na : energię elektryczną – 220 złotych , wodę – 100 złotych , ubezpieczenie domu – 24 złotych , ochronę domu – 60 złotych , opłatę za użytkowanie wieczyste – 140,67 złotych , podatek od nieruchomości – 180,67 złotych , abonament telewizyjny – 35 złotych , usługi asenizacyjne – 180 złotych . Z tytułu utrzymania samochodów , powód wskazał , że miesięcznie wydatkuje kwoty po 1393,01 zł , w tym na : ubezpieczenie – 559,67 złotych , paliwo – 800 złotych , przeglądy – 33,34 złotych . Wskazał , że na naprawę samochodu , który uległ stłuczce w 2016 roku przeznacza kwoty po 1000 złotych miesięcznie , naprawa jest odłożona w czasie z powodu braku pieniędzy . Nadto powód wskazał , że wydatkuje na żywność , odzież i środki higieny – 1.500zł miesięcznie , ubezpieczenie na życie – 128zł , ubezpieczenie typu P – 60zł , prywatne wizyty lekarskie- 150 złotych , utrzymanie psa – 50 złotych , leki alergiczne – 20 złotych i rozwój osobisty (prasa , książki) – 100 złotych . M. Ż. (1) jest właścicielem następujących pojazdów : J. G. C. , rok produkcji 2005 , P. (...) , rok produkcji 2012 , zakupionego w leasingu z opcją wykupu , która zakończyła się w 2017 roku , został on wykreślony z ewidencji środków trwałych z powodu zniszczenia (pозwany otrzymał kwotę około 10 000 złotych z tytułu rozliczenia z leasingodawcą) , P. (...) , rok produkcji 2014 lub 2015 , zakupionego w leasingu z opcją wykupu i użytkowanego przez jego ojca , który również opłaca raty leasingu (wliczane do kosztów działalności gospodarczej pozwanego) . Powód opłaca koszty ubezpieczenia wszystkich wymienionych pojazdów . Samochód marki C. (...) , rok produkcji 2001 , który był ujęty w ewidencji środków trwałych firmy powoda , został sprzedany za kwotę 100 złotych .

M. Ż. (1) ma kontakt z synem I. Ż. średnio dwa raty w tygodniu przez 3-4 godziny bez noclegów.

Z kolei małoletni pozwany I. Ż. liczy trzy lata. Nadal zamieszkuje wraz z matką M. G. w dwupokojowym lokalu własnościowym . Aktualnie uczęszcza do przedszkola , za które opłaty wynoszą po około 200 zł miesięcznie opłaty stałej oraz średnio po 50 złotych miesięcznie z tytułu opłat dodatkowych za ubezpieczenie , wycieczki , artykuły higieniczne , zdjęcia , uroczystości , wyprawkę (około 600 złotych rocznie) . Od października 2017 roku chodzi na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego i na treningi piłki nożnej. Miesięczna opłata za zajęcia z angielskiego wynosi 160 zł miesięcznie (przez osiem miesięcy w roku). Natomiast opłata za zajęcia sportowe wynosi 130 zł miesięcznie (zajęcia od połowy października 2017 roku małoletni ma zawieszony z powodu choroby). M. G. dokonała ostatniej wpłaty za zajęcia sportowe w październiku 2017 roku. Małoletni I. często się przeziębiam , ma problemy skórne w związku z czym ma zalecone emolienty , także na receptę . Przyjmuje leki. Jest pod opieką lekarza pediatry raz na trzy miesiące w ramach wizyt prywatnych. Koszt jednej wizyty wynosi 50 zł , zaś koszty związane z opieką zdrowotną łącznie jego matka oszacowała na kwoty po 180 złotych miesięcznie . Wydatki związane z wyżywieniem dziecka (poza przedszkolem) oceniła na kwoty po 200 złotych miesięcznie , związane z udziałem małoletniego w opłatach mieszkaniowych (czynsz , energia elektryczna , TV , telefon , internet) – na kwoty po 350 złotych miesięcznie , wydatki na odzież i obuwie – 220 złotych miesięcznie (2600 złotych rocznie) , kosmetyki , urodę i pielęgnację na 80 złotych miesięcznie , środki czystości – 30 złotych miesięcznie , akcesoria codziennego użytku – 30 złotych miesięcznie , wakacje , ferie , uczestnictwo w uroczystościach okolicznościowych – 250 złotych miesięcznie (3000 złotych rocznie) , bieliznę pościelową – 30 złotych miesięcznie (360 złotych rocznie) . M. G. wozi syna do przedszkola samochodem otrzymanym od ojca dziecka (zakupionym za kwotę 4000 złotych) , który formalnie jest zarejestrowany na matkę M. G. ze względu na zniżki ubezpieczeniowe . Z tytułu dowożenia syna samochodem ponosi koszty rzędu 150 złotych miesięcznie . Na koszty utrzymania małoletniego pozwanego wskazano także zakupy co 3 lata roweru , hulajnogi , fotelika na rower i do samochodu , rolek , piłek , artykułów sportowych w wysokości po 100 złotych miesięcznie , oraz remont co 3 lata pokoju dziecka , meblowanie , wyposażenie , także innych urządzeń RTV i AGD , z których korzysta , w kwotach po 150

złoty miesięcznie . Matka małoletniego pozwanego wskazała, iż opłaca dziecku polisę na życie. Łącznie miesięcznie koszty utrzymania dziecka określiła na kwotę 2.195 zł.

M. G. nie zmieniła miejsca zatrudnienia i stanowiska pracy. Obecnie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie średnio po około 1547 zł netto miesięcznie z uwzględnieniem dodatkowego wynagrodzenia rocznego i świadczenia z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych . Ponosi opłaty związane z utrzymaniem mieszkania w kwotach po 670 złotych miesięcznie , nadto spłaca kredyt zaciągnięty na zakup telefonu w kwotach po 56 złotych miesięcznie , z tytułu ubezpieczenia i przeglądu samochodu – kwoty po 83,33 złotych miesięcznie (1000 złotych rocznie) , z tytułu ubezpieczenia i podatku za mieszkanie – kwoty po 20 złotych miesięcznie (220 złotych rocznie) .

M. G. otrzymała od siostry powoda mieszkającej w Stanach Zjednoczonych dwukrotnie paczki z zabawkami i odzieżą dla małoletniego I. .

(dowód : spisy kosztów utrzymania, informacje, zaświadczenia, umowy , faktury , k. 3-7, 28- 64, 67-73, 80-88, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego I. M. A. G.: protokół z rozprawy z dnia 19 stycznia 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.98 w czasie 00:18:29 – 00:29:28 , 00:32:14 – 00:32:51 , protokół skrócony k.96 , w zw. z protokołem z rozprawy z dnia 08 listopada 2017 roku , zapisanym na płycie umieszczonej w kopercie na k. 78 w czasie 00:29:41 - 00:45:36, protokół skrócony k. 76 , zeznania powoda M. Ż. (1): protokół z rozprawy z dnia 19 stycznia 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.98 w czasie 00:06:02 – 00:18:29 , 00:29:28 – 00:32:14 , 00:32:51 – 00:33:01 , 00:34:01 – 00:35:44 , protokół skrócony k.95 – 97 w zw. z protokołem z rozprawy z dnia 08 listopada 2017 roku , zapisanym na płycie umieszczonej w kopercie na k. 78 w czasie 00:06:58-00:29:40, 00:47:31 – 00:49:05 , protokół skrócony k. 75-77 , dokumenty zgromadzone w aktach spraw : Sądu Okręgowego w Elblągu o sygn. VC 438/15 i Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RC 792/16)

Sąd zważył , co następuje :

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, zaświadczeń, umów, faktur - ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości, nie była także kwestionowana przez żadną ze stron . Ponadto Sąd oparł się na spisach kosztów utrzymania , zeznaniach powoda M. Ż. (1) i przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego M. G. , które uznał za wiarygodne z uwagi na korelację z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie . Nadto oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach Sądu Okręgowego w Elblągu o sygn. VC 438/15 i Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RC 792/16 .

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zgłoszone na rozprawie w dniu 19 stycznia 2018 roku o udokumentowanie wydatków małoletniego pozwanego , w trybie przepisu art. 217 § 2 i 3 k.p.c., jako spóźnione , które zmierzały do przedłużenia postępowania.

Przedmiotem rozpoznania przedmiotowej sprawy była zasadność zmiany wysokości alimentów obciążających powoda względem pozwanego , na którą , zgodnie z dyspozycją przepisu art. 138 k.r.o. ma wpływ zmiana stosunków . Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu. Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji majątkowej i materialnej zobowiązanego. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o. Zgodnie z tym artykułem rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60). W uchwale tej stwierdzono między innymi: "Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od

splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy zawsze z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd. Odmienny pogląd pozostawałby w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców, obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Zasadą jest, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Istota tej zasady sprowadza się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami i nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka tylko na tej podstawie, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawało to, że małoletni pozwany nie posiada własnego majątku, zatem nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i w tym zakresie zasadne jest finansowanie jego potrzeb przez rodziców. Dotychczas – do rozstania się stron - potrzeby te zaspokajali oboje rodzice, żyjąc wspólnie w domu w E. przy ulicy (...). Natomiast od czasu ustalenia poprzedniego zakresu obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego I. Ż. do czasu , od którego domagano się jego korekty , minął okres około dwóch lat. Zdaniem Sądu , nie zmieniła się sytuacja stron w sposób istotny , skutkujący korektą dotychczas określonego autorytatywnie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego pozwanego . Niewątpliwie nie zmniejszyły się potrzeby małoletniego pozwanego (który w poprzedniej sprawie liczył około 1 roku) , wręcz przeciwnie - wzrosły, bowiem obecnie uczęszcza do przedszkola , także z uwagi na okres jego intensywnego wzrostu i rozwoju psychofizycznego. Również , wbrew twierdzeniom ojca małoletniego pozwanego , nie zmniejszyły się możliwości majątkowe i zarobkowe powoda , o czym poniżej.

Wypada zaakcentować , że małoletni I. liczy 3 lata, jego potrzeby wynikają z konieczności zakupu niezbędnej odzieży, z której wyrasta , odpowiedniego wyżywienia , leków w przypadku choroby, emolientów z uwagi na schorzenia skóry , zabawek, środków czystości oraz dodatkowych zajęć , do których ma prawo . Małoletni często zapada na infekcje dróg oddechowych , co wiąże się z koniecznością zakupu stosownych medykamentów oraz wizyt lekarskich . Zdaniem Sądu , oczekiwanie od matki dziecka , że zapisze się z nim na wizytę w publicznej służbie zdrowia w sytuacji , kiedy powód korzysta z prywatnych wizyt lekarskich , stoi w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej obojga . Nadto oczywistym jest , że poza opłatą stałą za przedszkole , matka musi ponosić koszty ubezpieczenia , organizowanych uroczystości w placówce czy też wycieczek . Dodatkowo zaakcentować wypada , że kiedy syn wyjeżdża z matką w czasie wolnym (nie na kolonie czy obozy – jak wskazywał powód a na wspólne wyjazdy z matką , zorganizowane lub też nie) , na ten cel muszą zostać zaspokojone środki finansowe . Ponadto , poza szczegółowo wyliczonymi przez powoda kosztami dowożenia syna do przedszkola , dziecko jest zawożone również w inne miejsca , na przykład na zakupy , do parku , na spotkanie , do kina , na zajęcia dodatkowe i w związku z tym matka musi również ponosić koszty z tym związane . Ponadto , skoro małoletni pozwany zamieszkuje wspólnie z matką , jego udział w kosztach związanych z eksploatacją

mieszkania ma również wymierną kwotę . Bez wątpienia również wydatki długookresowe wchodzą w zakres obowiązku alimentacyjnego obojga rodziców , w tym i powoda , skoro M. Ż. (1) nie przekazuje ich dziecku . Z tego powodu , wydatki przedstawione przez matkę małoletniego pozwanego uznano , w większości , za usprawiedliwione .

Należy zauważyć, że obowiązek łożenia na utrzymanie małoletniego spoczywa na obojgu rodzicach . Małoletni I. nadal zamieszkuje wraz z matką , pozostaje na jej utrzymaniu i pod jej bezpośrednią opieką. Matka spełnia swój obowiązek wobec małoletniego także przez osobistą codzienną dbałość o jego wychowanie, zapewnienie mu odpowiednich warunków mieszkaniowych, do nauki, odpoczynku, zabawy, a także wyżywienia. Udział powoda w sprawowaniu opieki nad dzieckiem jest minimalny, dwa razy w tygodniu przez 3-4 godziny. M. Ż. (1) od czasu rozstania stron, nie ma ograniczanych kontaktów z synem, jednakże nie angażuje się w ważne uroczystości syna, nie chodzi razem z nim do lekarza . Z kolei sytuacja materialna matki chłopca, w porównaniu z sytuacją z chwili zasądzenia alimentów, uległa nieznacznej poprawie (otrzymuje wynagrodzenie w kwocie po około 1.550 zł netto miesięcznie, a zatem o kwotę 50 zł wyższą w porównaniu do czasu poprzedniej sprawy alimentacyjnej) , natomiast z tej kwoty musi ona zaspokoić także swoje potrzeby , związane z wyżywieniem , leczeniem czy też zakupem odzieży.

W ocenie Sądu, sytuacja powoda od czasu poprzedniej sprawy , toczącej się w sprawie alimentów na rzecz małoletniego pozwanego , nie pogorszyła się - M. Ż. (1) posiada możliwości łożenia na utrzymanie syna I. alimenty w dotychczas ustalonej wysokości , bowiem od kilkunastu lat prowadzi przynoszącą znaczne dochody działalność gospodarczą . Wypada również zauważyć, że decydując się na zaciąganie kredytów , powód w pierwszej kolejności winien był liczyć się z koniecznością alimentowania osób, do których alimentacji jest zobowiązany – w tym małoletniego pozwanego . Zatem konieczność spłat rat kredytów nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że powód nie może świadczyć alimentów lub też że nie może świadczyć alimentów w dotychczasowej wysokości. Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 roku (w sprawie o sygn. akt III CZP 46/75, opublikowanej w OSNCP z 1976 roku Nr 9 , poz.184), którą Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w pełni podziela , rodzice w żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka , które nie może utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie , że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami .

Godzi się podkreślić, iż dochody powoda są stałe i regularne, wielokrotnie przekraczają dochody matki pozwanego . Jego firma dobrze prosperuje. Nie odnotowuje rosnących strat, obroty firmy nie maleją. Decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego w E. stwierdzono , że M. Ż. (1) , po uwzględnieniu niezbędnych wydatków związanych z codzienną egzystencją i spłatą rat kredytowych , ma do swojej dyspozycji kwotę 7.342,39 zł miesięcznie (k. 67-72). Ponadto uzyskuje też dodatkowe dochody z tytułu zleceń od kuzyna w kwocie 1.500 zł średnio miesięcznie (zeznania M. Ż. (1) k. 76) . Wypada zauważyć , że przychody firmy powoda wynoszą ponad 300 000 złotych rocznie , zaś do kosztów ich uzyskania pozwany zalicza na przykład opłacane przez jego ojca raty leasingowe samochodu , co realnie powiększa jego „dochody” .

Należy również zaakcentować , że powód obecnie pozostaje w nieformalnym związku z M. S. (1) i jej dwojgiem dzieci, z którymi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe . Zatem koszty przez niego przedstawione z tytułu utrzymania domu powinny być w rzeczywistości niższe , bowiem powinni w nich partycypować konkubina wraz z dziećmi . Decyzją powoda co do alimentowania konkubiny (M. Ż. (1) zeznawał , że kobieta ta nie przyczynia się finansowo do kosztów utrzymania gospodarstwa domowego z uwagi na znikome dochody) nie może wpływać na wysokość alimentowania syna , wobec którego obowiązek wypływa z przepisów prawa . Zdaniem Sądu , M. Ż. (1) posiada możliwości alimentowania syna I. w zasądzonej uprzednio wysokości po 1.500 zł miesięcznie, tym bardziej, iż tożsamą kwotę wydatkuje miesięcznie na własne utrzymanie: na żywność, ubranie i środki czystości (k. 3v). Powyższe jest zatem zgodne z zasadą równiej stopy życiowej rodziców i dzieci .

Wypada wskazać , że powód powoływał się na proporcje w wysokości świadczeń dla 3 letniego pozwanego i 20 letniej jego starszej córki – M. , natomiast umknęło uwadze M. Ż. (1) , że te same zasady proporcjonalności obowiązywały przy ustalaniu zakresu jego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego przy wyroku rozwodowym (i określanych wówczas jego dochodach na kwoty po 9000 złotych miesięcznie) a mimo tego powód z powyższym się zgadzał , sam

domagając się zasądzenia świadczeń w kwotach po 1500 złotych miesięcznie . Poza tym , powoływanie się na wyniki raportów Centrum im. A. S. czy badań Biura (...), zdaje się nie mieć realnego przełożenia na niniejszą sprawę , bowiem dotyczy uśrednionych wyników a nie konkretnej sprawy (przy uśrednieniu , dochody rodziców również nie wynoszą po ponad 15 000 złotych miesięcznie a znacznie mniej) .

W ocenie Sądu , nie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego pozwanego, na co wskazuje porównanie sytuacji stron, potrzeb dziecka i możliwości dochodowych i majątkowych rodziców , co skutkowało - na podstawie przepisów art. 138 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o. oddaleniem żądania (punkt II wyroku) .

Ponieważ powód cofnął pozew za okres od dnia wywiedzenia powództwa do dnia 30 listopada 2017 roku, zaś małoletni pozwany, reprezentowany przez matkę, wyraził zgodę na powyższą czynność procesową i powyższe czynności dyspozytywne stron - w ocenie Sądu - nie były sprzeczne z prawem , zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzały do obejścia prawa , na podstawie przepisu art. 203 kpc w zw. z art. 355 kpc , w tym zakresie umorzono postępowanie (punkt I rozstrzygnięcia).